

Трапилось це восени. На краю села ріс густий ліс, мешканці якого дружили між собою. Ось одного разу зібрались вони на галявину і вирішили поділитися, хто як підготувався до зими. Першим розпочав розмову Їжачок:

- Я вибрав собі місцинку де багато сухого листя, загорнуся в клубочок і буду спати до весни.

- Їжачку, а як же ти цілісіньку зиму без їжі будеш? – запитали звірі.

- Тому й намагаюсь зараз добре заpastись, щоб жиру вистачило на всю зиму.

Потім вийшла Білочка.

- Ні, я б ніколи так не змогла. А тварини й питають її:

- А як же ти підготувалася?

- А у мене є тепле дупло. А в ньому є все необхідне: горішки, шишки, грибів насушила. Та й сама я маю нову шубку, довгою шерстю, пухкою і теплою.

Ось у розмову втрутилась

Лисиця:

- Подивіться, яка в мене гарна шубка. У ній мені тепло, навіть в люти морози. У мене є і затишна нірка. Та ось запасів на зиму ніяких не має.

Прийшов на галявину ВЕДМІДЬ:

- Прийшов я, друзі попрощатися з вами, вже скоро зима і мені слід лягати спати.

Я приготував собі теплу барлогу, нагуляв жиру. І тепер буду цілу зиму солодко спати.

Стриб - стриб. Хто це?

Це Зайчик-Побігайчик прибіг на галявину.

- Подивіться, подивіться, яка в мене гарна шубка. Вже скоро й зима і я перевдягнуся в білу шубку. Тоді на снігу мене жоден хижак не зайде.

Попрощалися звірі і пішли, хто спати, а хто у свою нору.

Ось так приготувалися до зими.

- Діти, чи сподобалося вам казочка?

- Повторимо, які тварини були на галявині. Ви, напевно, знаєте і загадки про них.

- Ану давайте, спробуйте загадати і відгадати їх.

2. Відгадування загадок.